

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/188/2022
Identifikačné číslo spisu: 7020200137
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:7020200137.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: SWAN KE, s.r.o., IČO: 36 184 641, so sídlom Námestie osloboditeľov č. 3/A Košice, právne zastúpený JUDr. Rudolfom Bezákom, advokátom so sídlom Krmanova č. 14, Košice, proti žalovanému: Inšpektorát práce Košice, so sídlom Masarykova č. 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného - oznámenie číslo: 45/8/2020/257 zo dňa 10.01.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/26/2020 - 60 zo dňa 16.06.2022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/26/2020 - 60 zo dňa 16.06.2022 sa mení tak, že opatrenie žalovaného - oznámenie číslo: 45/8/2020/257 zo dňa 10.01.2020 sa zrušuje a vec sa žalovanému vracia na ďalšie konanie.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania na správnom súde a kasačnom súde v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Košiciach ako správny súd rozsudkom č.k. 8S/26/2020 - 60 zo dňa 16.06.2022 (ďalej napadnutý rozsudok) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia opatrenia žalovaného: oznámenia číslo 45/8/2020/257 zo dňa 10.01.2020 (ďalej preskúmané opatrenie).

2. Preskúmaním opatrením inšpektorát práce Košice na základe údajov Informačného systému ochrany práce Národného inšpektorátu práce a Informačného systému Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny oznámil žalobcovi, že u neho ku dňu požiadania 09.01.2020 v predchádzajúcich piatich rokoch bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a), b), c) a ods. 3 z. č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní podľa neskorších predpisov. Z uvedeného dôvodu potvrdenie v zmysle § 7 ods. 3 písm. n) zákona č. 125/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o inšpekcii práce) nie je možné vydať.

3. Správny súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že predmetom prieskumu v prejednávanej veci je opatrenie žalovaného, ktorým reagoval na žiadosť žalobcu o vydanie potvrdenia o tom, že žalobca neporušil zákaz nelegálneho zamestnávania. Žalovaný v napadnutom opatrení konštatoval, že potvrdenie podľa § 7 ods. 3 písm. n) zákona o inšpekcii práce nie je možné vydať. Dôvodom bolo zistenie, že inšpekciou práce u žalobcu zistil porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, ako vyplýva z výsledku inšpekcie práce a to z protokolu zo dňa 07.04.2017, ktorý bol následne odobrený aj v súdnych konaniach na Krajskom súde v Košiciach aj na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu žalovaný postupoval správne, keď žalobcovi odpovedal na jeho žiadosť napadnutým opatrením o nemožnosti vydať potvrdenie podľa § 7 ods. 3 písm. n) citovaného zákona. Žalovaný ani inak postupovať nemohol vzhľadom na to, že porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania bolo konštatované v protokole, ktorý do dňa vydania napadnutého opatrenia nebol zrušený ani spochybnený. Je síce pravdou, že Národný inšpektorát práce vedie zoznam podľa § 6 ods. 1 písm. s) zákona o inšpekcii práce, no nie je však v jeho kompetencii vydávať potvrdenie o tom, či určitý subjekt je v uvedenom zozname zapísaný alebo nie. Tento zoznam slúži len na oboznamovanie širokej verejnosti sa so skutočnosťami v ňom uvedenými.

4. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca, ktorú odôvodnil podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Ako nesprávne považoval právne posúdenie veci správnym súdom, ktorý za základ pre nevydanie potvrdenia uviedol protokol, v ktorom bolo konštatované porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. K tomu žalobca uviedol, že protokol je dôkazným prostriedkom slúžiacim ako podklad pre začatie správneho konania o uložení pokuty za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Až po tom, čo je v tomto správnom konaní účastníkovi preukázané porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, uloží sa mu pokuta a dôjde k zápisu jeho údajov do zoznamu. Právny poriadok nepriznáva protokolu žiadne také účinky a právnu silu, ktorú mu prisúdil žalovaný a krajský súd. Ide o správny akt, proti ktorému nie sú prípustné žiadne opravné prostriedky a jediným priestorom pre spochybnenie v ňom uvádzaných záverov je správne konanie o uložení pokuty, čo žalobca aj využil. V posudzovanej veci sa žalobcovi v priebehu správneho konania o uložení pokuty podarilo zvrátiť závery protokolu, čo žalobca preukázal rozhodnutím Národného inšpektorátu práce, v ktorom tento správny orgán konštatoval, že nebolo možné konštatovať, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania. Rozhodnutie národného inšpektorátu práce je pre žalovaného záväzná a záväznosť možno v širšom zmysle odvodiť aj s poukazom na § 6 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Žalovaný nebol oprávnený pri vydaní opatrenia vychádzať len z obsahu protokolu, ktorého záver o tom, že žalobca sa dopustil porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, bol v nadchádzajúcom správnom konaní o uložení pokuty spochybnený. Žiadal, aby kasačný súd zmenil napadnuté rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší napadnuté opatrenie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 26.09.2022. Uviedol, že sťažovateľ bol zapísaný do registra nelegálneho zamestnávania na základe platného protokolu, ktorý bol preskúmaný Najvyšším súdom SR (ďalej najvyšší súd), a nie na základe rozhodnutia o uložení pokuty v správnom konaní. Teda, ak následne nedôjde k právoplatnému rozhodnutiu o uložení pokuty (napríklad uplynutie lehoty na uloženie pokuty) neznamená to, že by nebol platný samotný protokol o výsledku inšpekcie práce, ktorým bolo zistené nelegálne zamestnávanie. Prípadné neuloženie finančného postihu v správnom konaní neodôvodňuje výmaz z centrálného zoznamu nelegálneho zamestnávania. Právnu skutočnosťou pre zápis do zoznamu je samotné zistenie porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania. Zákon o inšpekcii práce zakotvuje 5 ročné obdobie vedenia zistenia porušenia nelegálneho zamestnávania v centrálnom zozname, pričom zrušenie možno realizovať len na základe nových skutočností (napríklad rozhodnutia súdu o správnej žalobe proti protokolu, respektíve uplynutím 5 ročného obdobia). Žalovaný žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej najvyšší správny súd) ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP v znení účinnom do 30.06.2023), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom, ako aj kasačnou sťažnosťou, ktoré dôvodmi bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

7. Podľa § 6 ods. 1 písm. s) zákona číslo 125/2006 Z.z. v znení ku dňu 10.01.2020 (vydanie preskúmaného opatrenia) národný inšpektorát práce vedie centrálny verejne prístupný zoznam fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, s uvedením ich obchodného mena, miesta podnikania fyzickej osoby a sídla právnickej osoby, identifikačného čísla, dátumu zistenia porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania a dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty,

Podľa § 7 ods. 3 písm. n) citovaného zákona inšpektorát práce vydáva na požiadanie na účely preukázania splnenia podmienok podľa osobitného predpisu 18a) potvrdenie o tom, že ku dňu požiadania nebolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, a to do siedmich pracovných dní od požiadania.

Podľa § 13 ods. 2 prvá veta cit. zákona v prípade zistenia nedostatkov u kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je inšpektor práce povinný vypracovať protokol a ten prerokovať so zamestnávateľom alebo ním povereným zamestnancom, alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

8. Predmetom súdneho prieskumu je opatrenie žalovaného zo dňa 10.01.2020, ktorým podľa § 7 ods. 3 písm. n) zákona o inšpekcii práce v znení účinnom ku dňu vydania opatrenia nevydal žalobcovi potvrdenie v zmysle citovaného ustanovenia, pretože ku dňu podania žiadosti 09.01.2020 v predchádzajúcich piatich rokoch bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona číslo 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Vychádzal pritom z protokolu o výsledku inšpekcie práce zo dňa 07.04.2017, ktorý obsahoval v časti B zistené nedostatky, kde bolo konštatované, že zamestnávateľ porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že dňa 27.02.2017 o 14:00 hod. využíval závislú prácu fyzických osôb 1/ F. Y., 2/ G. Y., obaja bez uzatvoreného pracovnoprávneho vzťahu, ktoré vykonávali výkopové práce na pracovisku Južná trieda č. 82 pri budove Katastrálneho úradu - Košice a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa zákonníka práce, čo je v rozpore s § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Nelegálne zamestnávanie bolo zistené dňa 27.02.2017 o 14.00 hodine. V ďalšej časti boli uložené opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b) citovaného zákona a uložená povinnosť zamestnávateľovi podľa § 14 ods. 2 tohto zákona prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a predložiť Inšpektorátu práce Košice písomnú informáciu o prijatých opatreniach na odstránenie zistených porušení predpisov. K zisteným nedostatkom a uloženým opatreniam v protokole sa písomne vyjadril kontrolovaný subjekt.

9. Proti vydanému protokolu podal žalobca správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/62/2017 - 75 zo dňa 08.03.2018 tak, že žalobu zamietol. O kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku rozhodoval najvyšší súd, ktorý v rozsudku sp. zn. 4Sžk/22/2018 zo dňa 13.11.2019 uviedol, že hoci protokol o výsledku inšpekcie práce nemá formálne znaky rozhodnutia a nie je vydaný ako výsledok správneho konania, je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva v rozsahu vysporiadania sa žalovaného sa s námietkami kontrolovaného subjektu a v rozsahu uloženia povinností a opatrení inšpektorom práce. Kasačný súd dal do pozornosti, že spôsobilosť protokolu ako dôkazného prostriedku preukázať protiprávne konanie na účely prípadného administratívneho konania o uložení sankcie sa preskúmava v prípade podania správnej žaloby v inom súdnom konaní. Prízvukoval, že činnosť inšpektorov práce, ktorou zabezpečovali dôkazy pred vyhotovením protokolu, nie je možné vnímať ako správne konanie o uložení sankcie. Ich vyhotovením nešlo o realizáciu administratívneho trestania, v ktorom výrok rozhodnutia konštatujúci porušenie konkrétneho právneho predpisu a identifikujúci subjekt, ktorý sa takéhoto konania dopustil, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a zodpovedať istým formálnym aj obsahovým náležitostiam. Samotné časti preskúmaného protokolu ohľadne nariadeného opatrenia žalovaným v protokole považoval kasačný súd za zákonné a preto kasačnú sťažnosť zamietol. Konštatoval však, že predmetom tohto konania nebolo posúdenie administratívno-právnej zodpovednosti za správny delikt, ale len preskúmanie protokolu o výsledku inšpekcie a jeho dodatku, tvoriaceho jeden z možných podkladov pre prípadné konanie o uložení pokuty.

10. Rozhodnutím Národného inšpektorátu práce zo dňa 21.05.2019 bolo zastavené konanie vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania tak, ako bol uvedený vo vyššie uvedenom protokole v bode B. V odôvodnení poukázal na to, že došlo k uplynutiu dvojročnej lehoty pre uloženie sankcie za správny delikt podľa § 19 ods. 4 a zákona č. 125/2006 Z.z. Okrem toho uviedol, že predmetný skutok nepovažuje za dostatočne a náležite zistený, respektíve za jednoznačne preukázaný inšpektorátom práce s prihliadnutím na vykonané dokazovanie počas celého správneho konania, ako aj na výpovede svedkov.

11. Následne žalobca požiadal žalovaného o výmaz žalobcu zo zoznamu osôb, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania podľa § 6 ods. 1 písm. s) zákona o inšpekcii práce, ktorý ju odstúpil na Národný inšpektorát práce, ktorý podaním zo dňa 27.06.2019 žalobcovi nevyhovel. Ten preto podal správnu žalobu o iný zásah, pričom v rámci súdneho konania o nej Národný inšpektorát práce žalobcu zo zoznamu vymazal, čo preukázal podaním zo dňa 24.01.2020.

12. Spornou otázkou medzi účastníkmi konania zostalo právne posúdenie, či ku dňu podania žiadosti o vydanie potvrdenia podľa § 7 ods. 3 písm. n) zákona o inšpekcii práce bolo alebo nebolo u žalobcu zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Žalobca mal za to, že samotný protokol nie je dôkazom o porušení zákazu nelegálneho zamestnávania, pretože takýmto dôkazom môže byť len právoplatné rozhodnutie o uložení sankcie za tento správny delikt, naopak žalovaný mal za to, že samotný protokol je týmto dôkazom, keďže nebol zrušený ako nezákonný, aj keď bol predmetom súdneho prieskumu na krajskom a najvyššom súde.

13. Kasačný súd v prvom rade dáva do pozornosti charakter protokolu o výsledku inšpekcie práce podľa zákona o inšpekcii práce. V prípade zistenia nedostatkov u kontrolovanej osoby je inšpektor práce povinný vypracovať protokol; inak vypracuje záznam z inšpekcie. Protokol musí mať určité formálne náležitosti, medzi ne patrí zistené porušenia predpisov a vyjadrenie zamestnávateľa k nim. V protokole inšpektor práce môže navrhnúť alebo uložiť opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b) až i) citovaného zákona, za nesplnenie ktorých môže byť uložená pokuta podľa § 19 ods. 2 písm. b) cit. zákona. Podľa rozsudku najvyššieho súdu sp.zn.8Sžk/6/2016 protokol je preskúmateľný len v rozsahu, v akom obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu (opatrenia podľa § 12 ods. 2 citovaného zákona); správny súd nemôže preskúmať celú škálu príčin pracovného úrazu uvedenú v protokole. V rozsudku sp. zn. 2Sžk/3/2016 najvyšší súd tento názor zopakoval, dodal však, že oprávnenia inšpektora majú preventívny, nie sankčný charakter. Vyvodzovanie zodpovednosti patrí inšpektorátu práce podľa § 19 citovaného zákona, ktorý pritom nie je viazaný zisteniami v protokole. V rozsudku sp. zn. 1Sžk/11/2021 NSS SR uviedol, že súdny prieskum protokolu inšpekcie práce je prípustný, len ak v ňom boli kontrolovanému subjektu uložené konkrétne povinnosti (nie len abstraktné s odkazom na zistené nedostatky). Samotný rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžk/22/2018 zo dňa 13.11.2019, ktorý preskúmal protokol vydaný vo veci žalobcu, uviedol, že protokol o výsledku inšpekcie práce je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva len v rozsahu vypořádania sa žalovaného sa s námietkami kontrolovaného subjektu a v rozsahu uloženia povinností a opatrení inšpektorom práce. Súdna prax je teda jednotná v tom, že protokol ako celok nie je preskúmateľný; preskúmateľná nie je najmä jeho časť o skutkových zisteniach a zistených nedostatkoch. Je len jedným z podkladov potrebných na vydanie rozhodnutia o uložení sankcie za správny delikt. Z tejto premisy vychádzal aj najvyšší súd v rozsudku sp.zn. 4Sžk/22/2018, v ktorom preskúmal protokol, ktorý bol spísaný inšpektorom z inšpekcie práce vo veci žalobcu. Konštatoval jednoznačne, že predmetom konania o preskúmanie protokolu nebolo posúdenie administratívno-právnej zodpovednosti za správny delikt, ale len preskúmanie protokolu o výsledku inšpekcie a jeho dodatku, tvoriaceho jeden z možných podkladov pre prípadné konanie o uložení pokuty.

14. Z uvedených záverov vyplýva, že administratívno-právna zodpovednosť žalobcu za správny delikt nelegálneho zamestnávania nebola konštituovaná protokolom o výsledku inšpekcie práce zo dňa 07.04.2017. Ak aj v protokole v bode B boli uvedené zistené nedostatky, tieto nie je možné považovať bez ďalšieho za skutok, za ktorý bola žalobcovi preukázaná administratívno-právna zodpovednosť za správny delikt nelegálneho zamestnávania. Samotný protokol nebol zo strany správnych súdov

preskúmaný v tejto časti, ale len v časti nariadeného opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona o inšpekcii práce. Na to, aby mohol byť žalobca posudzovaný ako páchatel' správneho deliktu nelegálneho zamestnávania podľa konkrétnej skutkovej podstaty nelegálneho zamestnávania podľa zákona č. 82/2005 Z.z., teda aby porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, je potrebné, aby bol za tento správny delikt uznaný vinným v právoplatnom rozhodnutí v zmysle § 19 ods. 2 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. Takéto právoplatné rozhodnutie však neexistuje, pretože rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 21.05.2019 bolo správne konanie vo veci uloženia pokuty zastavené. Pritom nie sú rozhodné dôvody, pre ktoré k zastaveniu správneho konania došlo. Rozhodné je, že žalobca nebol uznaný vinným za spáchanie tohto správneho deliktu.

15. Samotné skutkové zistenia uvedené v protokole v bode B sú len jedným zo zistených podkladov pre možné uznanie viny kontrolovaného subjektu, ktoré v rámci nastávajúceho správneho konania o posúdení jeho administratívno-právnej zodpovednosti môžu byť inými dôkazmi modifikované alebo úplne vyvrátené. Skutok uvedený v protokole nie je ustálený a nemožno ho stotožňovať so skutkovou vetou právoplatného rozhodnutia o uznaní viny za správny delikt. Keďže protokol nie je rozhodnutím o uznaní viny za spáchanie konkrétneho správneho deliktu a v danom prípade neexistuje rozhodnutie o uznaní viny za tento správny delikt, potom je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že ku dňu podania žiadosti (09.01.2020) u žalobcu nebolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania.

16. Vyslovený právny názor kasačného súdu podporuje aj dikcia § 6 ods. 1 písm. s) zákona o inšpekcii práce, ktorý ako podmienku zápisu do zoznamu osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, uvádza aj dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Z uvedeného vyplýva, že termín „porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania“, je samotným zákonodarcom chápaný ako porušenie fixované právoplatným rozhodnutím o uložení pokuty za jeho spáchanie. Tento výklad nepochybne akceptoval aj Národný inšpektorát práce, ktorý žalobcu z tohto zoznamu vymazal. Zákon v § 7 ods. 3 písm. n) taktiež uvádza termín „porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania“. Nie je žiaden logický dôvod domnievať sa, že by zákonodarcu dvom rovnakým termínom uvedeným v jednom zákone chcel dať rozdielny význam. Naopak, je potrebné vychádzať z predpokladu, že oba tieto termíny, použité zákonodarcom v ustanoveniach toho istého zákona, majú rovnaký obsah. Preto ustanovenie § 7 ods. 3 písm. n) treba vykladať tak, že potvrdenie sa vydá vtedy, ak sa zistí, že ku dňu podania žiadosti žiadateľ nebol právoplatne uznaný za vinného za iný správny delikt nelegálneho zamestnávania.

17. Kasačný súd sa tak nestotožnil s vyjadrením žalovaného ku kasačnej sťažnosti, že právnou skutočnosťou pre zápis do zoznamu podľa § 6 ods. 1 písm. s) zákona o inšpekcii práce je zistenie porušenia nelegálneho zamestnávania len na základe platného protokolu. Nestotožnil sa ani s názorom správneho súdu, že žalovaný nemohol žalobcovi vydať potvrdenie, keď podľa správneho súdu porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania bolo konštatované v protokole, ktorý ku dňu vydania napadnutého opatrenia nebol zrušený ani spochybnený. Ako bolo vyššie uvedené, už zo samotného rozsudku kasačného súdu, ktorý preskúmaval tento protokol, je zrejmé, že samotným vyhotovením protokolu nedošlo k realizácii administratívneho trestania, protokol je len podkladom pre prípadné rozhodnutie o spáchaní iného správneho deliktu, pričom predmetom konania, v ktorom sa vydáva protokol, nie je posúdenie administratívno-právnej zodpovednosti za správny delikt. Samotné vydanie protokolu preto nemá za následok "porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania", ako to má na mysli § 7 ods. 3 písm. n) zákona o inšpekcii práce.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené názory bolo potrebné vyhodnotiť sťažnostnú námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení tejto otázky zo strany správneho súdu ako plne dôvodnú. Preto kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 2 SSP tak, že zrušil preskúmané opatrenie žalovaného zo dňa 10.01.2020, pretože neboli splnené zákonné podmienky na jeho vydanie. V ďalšom konaní žalovaný vyhodnotí podmienky pre vydanie potvrdenia v zmysle § 7 ods. 3 písm. n) zákona o inšpekcii práce podľa právnej úpravy účinnej ku dňu požiadania o jeho vydanie a o žiadosti žalobcu opätovne rozhodne, riadiac sa právnymi závermi uvedenými v tomto rozsudku (§ 469 SSP).

19. O trovách celého konania bolo rozhodnuté v súlade s § 467 ods. 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Žalobca bol v konaní úspešný, pretože preskúmané opatrenie bolo kasačným súdom zrušené. Preto má voči žalovanému právo na náhradu trov konania na správnom súde aj kasačnom súde.

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.